

lige mængder af danske dambrug eller eventuelt på en eller flere til dette formål specielt indrettede klækkeanstalter. I det omfang, den danske produktion eventuelt ikke slår til, vil det antageligt være muligt at købe sættefisk i udlandet.

Til nr. 2.

Handelsværdien af laks varierer meget efter lakseens størrelse, idet de større laks indbringer betydelig højere priser end de mindre. For at lette beregningen af afgiften, foreslås denne i § 23a beregnet af de til salg udbudte kvanta uanset størrelsessammensætningen. Når afgiftens størrelse ikke er fastsat i forslaget, skyldes det, at man ikke har tilstrækkelige erfaringer med hensyn til, hvilke mængder yngel og sættefisk, der kan produceres her i landet på økonomisk forsvarlig måde, ligesom det ikke er muligt at anslå laksefiskeriets omfang i de nærmeste år, blandt andet som følge af de i forsommeren skete vedtagelser i de internationale fiskerikommissioner for Nord-Atlanten om reguleringer af laksefiskeriet.

Forslaget i § 23b må ses i relation til, at de voksne fisk, såfremt yngel og sættefisk af laksefisk udsættes i danske åmündinger, stort set vil vende tilbage til de år, hvor ynglen eller sættefiskene er udsat, såfremt de ikke er fanget eller omkommet på anden måde under deres fødevandringer i havet. Udsætning af yngel og sættefisk vil således ikke alene bidrage til vedligeholdelse og opjælpning af laksebestanden ved henholdsvis Norge og Grønland samt i Østersøen, men også til opjælpning af bestanden af laksefisk i danske kystnære farvande og vandløb.

De foreslåede bestemmelser i § 23c skyldes, at laks afsættes dels over fiskeauktionerne, dels og i ret betydeligt omfang direkte til grossister og eksportører her i landet samt i et vist mindre omfang i udlandet. Såfremt afsætningen sker over auktion, kan opkrævning af afgifterne mest praktisk foregå, ved at auktionsmesteren fradrager afgifterne i afregningerne og indbetaler direkte til fonden. I andre tilfælde skønnes den mest praktiske fremgangsmåde at være, at fiskerne afregner direkte. Dette gælder i særlig grad, hvis fangsterne landes i udlandet, hvad der hidtil især er sket i Sverige, hvorfra fiskeriministeriet modtager indberetninger om foretagne landinger.

Forslaget i § 23d er en konsekvens af, at afgiften vil variere de enkelte år i forhold til fangsterne, og at producenterne af yngel og sættefisk nødvendigvis må tilrettelægge produktionen i god tid, før ynglen og sættefiskene skal udsættes. Det skønnes derfor praktisk at lade afgifterne indgå i en fond, således at man har mulighed for at udligne svingninger i afgiftsindbetalingerne fra år til år. Under hensyn til, at afgifterne skal betales af fiskere, der stort set alle er medlemmer enten af Dansk Fiskeriforening eller Danmarks Havfiskeriforening, må det anses for rimeligt, at nævnte foreninger inddrages i samarbejdet om den mest formålstjenlige anvendelse af fondens midler, ligesom tillige den fiskeribiologiske sagskundskab og fiskeriministeriet findes at burde være repræsenteret i det foreslåede udvalg.